

NØVN

Til minnis um Per Højgaard

Tað vóru sorgarboð, ið bórust mær hósdeggin í farnu viku. Per er farin. Maðurin, pápin, sonurin, journalisturin, men fyri meg fyrst og fremst vinurin, er farin. Bert 49 ára gamal.

Góði Per

Ikki hevði eg væntað, at eg skuldi skriva minningarorð um teg. Ein mann í bestu árum. Tað kennist ikki rætt. Eg eri meira enn fjórðingsöld eldri enn tú. Tað átti at verið øvugt.

Tú hevur drigist við heilsutrupulleikar stóran part av lívinum, men ta styrkina tú ikki hevði kropsliga, hevði tú sinnisliga. Tú hevði mót upp á lívið. Stóð ongantið í stað, og onki tóktist óført hjá tær. Tú koyrði bara á. Ongin gav sær far um, at likamið argaði viðhvørt. Tú læt tær ikki sjúkuna lynda, men at enda gjørdist bardagin ov stórur, og sjúkan vann.

Tú hevur verið mær ein góður vinur og dyggur stuðul í so mong ár. Tað er óskiljandi, at tú ikki ert longur. Seinasta tíðin hevur tó verið stríggjin, og eg uggi meg við, at tú nú hevur fingið frið.

Mánadagin ringdi Maikin og segði mær, hvønn veg tað bar hjá tær. Lukkutið var eg júst lendur í Keypmannahavn fyri fyrstu ferð síðani koronufarsóttin fór at herja um okkara leiðir. Eg fór beina leið á Bispebjerg Hospital at siga tær farvæl.

Hendan lótan er ein teirra, ið festir seg í minnið. Í meira enn ein tíma hildu vit í hondini á hvørjum øðrum. Vit samskiftu, hóast tú ikki átti orð. Men egnabráið segði mær, at tú skilti. Skilti, hvussu nógv eg helt av tær. Men eisini, at endin var nær.

Dugdi alt og kundi alt

Eg minnst einu ferðina vit skuldu gera eina upptøku í sambandi við Náttúrulundina við Streymin. Vit vóru farnir í bátin og stímaðu aftur og fram við brúnna, so myndirnar gjørdust so nógvar og góðar sum gjørligt. Tú bað um at verða settur av á einum av stabbunum undir brúnni, so tú kundi filma, meðan eg stímaði framvið. Streymhart var. Eg gav mær ikki far um vandan, ið kundi standast av hesum. Hevði tú fingið eitt herðindi tá, hevði tað ikki verið lukkuligt. Men tú læt ikki sjúkuna stýra tær. Tvørturímóti læt tú henni ikki við teg koma og livdi lívið til fulnar. Eisini ta lýtuna.

Eg minnst, at tá tú onkuntið kundi gerast móður kropsliga,

Myndin er av Peri, tá hann vitjaði á Christiansborg í sambandi við setanarorðaskiftið 1. oktober 2019. Undir liðini á honum situr systirin, Svanna Højgaard Joensen

kundi tú bara leggja teg niður eina litla løtu, løða, og so var tað áfram við fullari ferð aftur. Tú hevði altíð nógv jørn í eldinum, og alskurin til lívið var stórur.

Tú hevði nøs fyri politikki. Útbúgvinn journalistur, arbeitt á flestu miðlum í Føroyum og var eisini partur av Tíðindastovuni á Christiansborg. Flestu minnst teg helst frá ótroystiliga dekninginum, tá fullveldissamráðingarnar koyrdu upp á tað harðasta á Christiansborg síðst í farnu øld. Eisini vart tú miðlaráðgevi í táverandi Eik Banka og hjá Tórshavnar kommunu.

Vit komu at kennast, eftir at eg var valdur á Fólkatíngi í 2007, og tú komst at arbeiða á skrivstovuni hjá mær. Vit funnu beinanvegin steivið, og okkara arbeiði er væl skjálprógvað í bókini tú skrivaði um tíðina, Okkara maður á Christiansborg.

Tá eg var afturvaldur í 2019, vart tú skjótur inni á Christiansborg aftur. Tað er løgið at hugsa sær, at tú vart við til setanarorðaskiftið á Fólkatíngi í oktober – og nú endaorðaskiftið er í dag, ert tú ikki longur okkara millum.

Familjumaður og vinur

Tað var skjótt, at tú fórt frá at vera starvsfólk til at vera vinur. Ikki bara hjá mær, men allari familjuni. Vit hava havt mangar góðar løtur saman – bæði heima hjá okkum á Oyrarbakka og í hugnaligu íbúðini hjá tykkum á

Christianshavn. Vit hava eisini mangan ferðast saman – bæði í arbeiðsrindum og privat. Mangar ógloymandi løtur – fyri bæði meg og Edfríð.

Góðu Ingrid, Artur, Barba og Hákun. Pápi tykkara er farin, men minnini eiga tit rík. Tit skulu vita, at pápi tykkara hevur sett varðar eftir seg. Fyrst og fremst í tykkum, hansara kæru børnum, men sanniliga eisini í samfelagnum. Hann var vitugur og arbeiðssamur sum fáur.

Góðu Nicolina og Johan Eli. Seinastu árin hava verið tung hjá tykkum. Ongi foreldur eiga at siga barni sínum farvæl. Mínir tankar eru hjá tykkum og familjum tykkara í hesi sváru tíð.

Góða Maikin. Tú hevur altíð staðið sum ein klettur undir liðini á Peri. Meðan hann alsamt gjørdist veikari, gjørdist tú sterkari. Tú gjørdist einsamøll við børnunum, áðrenn tú gjørdist einkja. Eg veit, at sorgin er stór. Og ongi fløvandi orð kunnu fylla tómrumið tú kennir eftir Peri beint nú. Men Per livir víðari í tær og tínum kæru børnum.

Góði Per. Takk fyri tíðina tær untist her á fold.

Hvíl í friði, kæri vinur

Edmund Joensen

Poul Jóhan 70 ár

Mánadagin 22. juni fór Poul Jóhan Djurhuus á Glyvrum um tey sjeyti. Vøggan stóð í høvuðsstaðnum, og Poul Jóhan er havnarmaður á Skálafjørðinum, har hann hevur búð í mong ár.

Barnaheimið var úti í Grønlandi í Havn. Poul Jóhan er einkarsonur Hervør, sum er ættað úr Húsavík, og Andrew Djurhuus, sum var ættaður innan Glyvur, og sum var ein av stovnarunum av bilstøðini Auto, har hann koyrði hýruvogn í mong ár. Andrew andaðist í 1999, og Hervør býr framvegis í húsunum úti í Grønlandi.

Poul Jóhan lærði innan handilsyrkið hjá Valdemar Lützen, og eftir lokna útbúgving fór hann til Onglands, har hann gekk á Moorlands Bible College, sum er bíbliuskúli, har fleiri føroyingar hava gingið.

Frá heilt ungum av var Poul Jóhan virkin í samkomuni í Ebenezar, og hann var tannáringur, tá ið hann saman við øðrum fór at halda sunnudagsskúla á Hvítanesi.

Eftir at hava arbeitt sum ferðandi solumaður hjá Farodane,

legði Poul Jóhan miðskeiðis í áttati árunum arbeiðið frá sær og fór í fulltíðartænastu innan kristiligt arbeiði.

Poul Jóhan giftist í 1973 við Else, sum er ættað úr Keypmannahavn. Hon flutti til Føroya miðskeiðis í sekstíárunum saman við manni sínum Brynleif Hansen. Hann var við flogfarinum, sum datt niður í Mykinesi í 1970, og Else sat einkja við fyra smábørnum.

Tað var vordíð sum uppgáva, sum Poul Jóhan tók á seg at vera í faðir stað hjá fyra børnum. Vitnisburðurin hjá børnunum er, at hann hevur ikki bara verið í faðir stað, men at hann er pápi teirra. Else og Poul Jóhan fingtu tvey børn. Barnaflokkurin er Billy, Filip, Miriam, Anita, Andrew og Hervør Sabina. Tveir teir elstu synirnir búgva uttanlands, og hini búgva øll í Eysturoy. Barnabørnini eru 19, og nú er tað

av álvara farið at leggjast aftrat í næsta ættarliðnum.

Umframt í heimasamkomuni, sum er Berøa í Saltangará, so ferðast hjúnini kring landið og eisini uttanlands við góðum hjartalagi at vitja og uppmuntra og kveikja og tala í samkomum. Else er manninum góður stuðul, og gestabliðnið er stórt. Tey hava verið nógv uppi í verkinum í Zarepta, og tey hava í skiftum verið í Kristnastovu í Keypmannahavn og á Malta í Hirtshals, og í nógv ár hevur Poul Jóhan verið við í hjálpararbeiði í Eystureuropa. At vitja í fangahúsum í Rumenia og bera fangum glaða boðskapin hevur Poul Jóhan kent sum serligan forrætt og avbjóðing.

Ein av uppgávunum hevur verið á mótum at umseta úr eingilskum. Eitt nú tá ið argentinski prædikumaðurin Luis Palau vitjaði í Føroyum síðst í áttatiárunum og eisini, tá ið Tom Roberts vitjaði her í fjør. Heilt serligt mundi tað vera at umseta, tá ið rumenski presturin Richard Wurmbrand var í Føroyum seinna partin av sjevtíárunum

og m. a. helt fundir í ítróttarhøllini á Hálsi. Tá var nógv øsing, mótmæli og skrivning um tað, sum gesturin greiddi frá um forfylging av kristnum í Rumenia, og hvussu hann og onnur kristin vórðu pínd og plágað í fangahúsum.

Eftirtíðin hevur víst, at veruleikin mundi vera ógvusligari og ótespiligari, enn Wurmbrand megnaði at greiða frá. Wurmbrand hjúnini og teirra lív og boðskapur høvdu so stórt árin á Else og Poul Jóhan, at tey kallaðu dóttirina upp eftir Sabinu Wurmbrand.

Hóast hann er náddur til dustsins ár, so er Poul Jóhan framvegis virkin og arrangørur. Eitt nú skipar hann fyri bíbliu og sangferðum við Norrønu, hann hevur kristiligu tíðinda-tænastuna, og saman við samverkamonnum sínum er hann í Atlantic mission.

Hjartaliga til lukku við runda føðingardegnum Poul Jóhan.

Else og tær og øllum tykkara verður ynskt alt tað besta.

Jóannes